
РАТКО ДМИТРОВИЋ (ГЛ. УРЕДНИК В.НОВОСТИ): Убијање српског језика

Почетком двадесетог века, 1909. године у Црној Гори, тада самосталној кнежевини, организован је попис становништва и 94,38 одсто становника изјаснило се као Срби.

Црногорска академија наука и умјетности припрема „Рјечник црногорског језика“.

Скандал! Циркус! Богами није; ако признато од других постоји нешто што се зове црногорски језик, онда је логично да то има и речник. Е, сад, што је таквом сочињенију адекватан једино назив „Рјечник српског језика којим се говори у Црној Гори“, није, изгледа, ничији проблем.

Почетком двадесетог века, 1909. године у Црној Гори, тада самосталној кнежевини, организован је попис становништва и 94,38 одсто становника изјаснило се као Срби. Остатак су Албанци. Црногорца ниједног. Српским језиком говорило је 95 одсто пописаних, остали албанским.

Доласком на власт 1945. године комунисти све Србе преименују у Црногорце. Језик нису дирали. То је урадио њихов баштиник, Ђукановић.

Тако смо добили и црногорски језик а добићемо и горе споменути речник. Лека нема, тај процес је окончан.

О АУТОРУ

Ратко Дмитриновић, главни уредник “Вечерњих новости”.

Новинарске и уредничке послове обављао је у “Политици”, НИН-у, на “Радио-телевизији Србије”.

Био је покретач и главни и одговорни уредник недељника “Аргумент”.

Последњих пет година био је главни и одговорни уредник франкфуртских “Вести”.

Хрвати су до средине 19. века говорили чакавски и кајкавски. Онда су вође Илирског покрета донеле одлуку да Хрвати као народ за службени језик узму српски, да пређу на штокавицу. Људевит Гај је о томе отворено говорио, постоје и писани трагови, наглашавајући да су Хрвати прихватили српски језик као свој.

И Јосип Јурај Штросмајер то признаје. Посао је по кратком поступку окончан Бечким договором, 1850. године. Тај документ спада у ред најзначајнијих у историји утемељења хрватске нације.

Бошњаци као посебна етничка група, повезана религијским нитима (ислам), створена је у другој половини 19. века у глави Бењамина Калаја, аустроугарског намесника за БиХ. После свега што се у међувремену догодило, Бошњаци су данас народ и говоре, тако кажу, бошњачким језиком. Не пију ни кафу, ни каву већ кахву. Довољно за нови језик – бошњачки. Само да није српски.

Међународна лингвистика сваку језичку подударност на проценту већем од 75 одсто третира као један језик. Горе споменути „језици“ подударају се са српским на проценту од свега 100 одсто. Што рече онај афористичар: Шта ће Црногорцима српски језик, кад они имају исти такав.

Али, нису историјске чињенице највећа мука ове жалосне приче. Сви језици рођени из српског имају у Србији статус посебних језика, па тако, писали смо о томе, неки делија из Новог Пазара вози Ибарском магистралом 130 на сат и кад га полиција заустави, да наплати казну, он тражи преводиоца. Каже, не говори српски већ бошњачки.

Народ би рекао да се прави луд. Што и не би кад му је држава Србија дала ту могућност.

Српска академија наука и уметности, Институт за српски језик, већ годинама предано ради на Речнику српскохрватског књижевног и народног језика. Српскохрватски као језик постоји још само у главама неких Срба.

И откуд онда Србима право да окривљују друге за све своје муке и невоље?

(Вечерње новости)